

[Kurt Hansen]

vel nok fint, at du kunne finde ud af at skære også i forhold til de arbejdsløse. Men, hr. arbejdsminister, vi må nok konstatere, at der tegner sig et helt systematisk billede i forhold til de initiativer, der tages både lovgivningsmæssigt og administrativt omkring de arbejdsløse. Vi ved, at der skal spares 200 mill. kr., fordi arbejdsministeren ikke mener, at folk kan finde ud af at udfylde ledighedserklæringer; det er jo noget med karantæner. Vi ved, at arbejdsministeren er positivt indstillet over for den kritik, som de borgerlige partier har fremført med udgangspunkt i den såkaldte paradoksrapport, og det må virkelig mane til eftertanke.

Jeg vil godt spørge arbejdsministeren i forbindelse med den paradoksrapport, som en lang række af de borgerlige partier har omtalt: vil arbejdsministeren komme herop og bekræfte, at den rapport alene eller stort set hviler på en undersøgelse, som Dansk Arbejdsgiverforening har lavet, og at denne undersøgelse er aldeles mangelfuld og yderst manipulatorisk? Vil arbejdsministeren komme op og bekræfte det? Og vil arbejdsministeren yderligere bekræfte, at i det lille afsnit i denne paradoksrapport, som arbejdsdirektoratet har skrevet, sætter man spørgsmålstegn ved, om der overhovedet eksisterer et sådant paradoksproblem? Vil arbejdsministeren komme op og bekræfte det?

Må jeg sige om det konkrete forslag, der foreligger: det er jo renlivet borgerlig politik. Det er det, som venstre, fremskridtspartiet og de konservative på rad og række har kappedes om at få igennem, og det har arbejdsministeren nu taget op som regeringens politik. Det må man beklage, ikke mindst set ud fra den situation, at de arbejdsløse er meget hårdt presset i øjeblikket.

Så vil jeg sige, at vi naturligvis også tager afstand fra den forringelse, der finder sted inden for sygedagpengeområdet.

Så har jeg et spørgsmål med udgangspunkt i noget, der står i bemærkningerne angående de sociale pensioner: børnetilskud, Statens Uddannelsesstøtte osv., hvor det bemærkes, at disse ydelser vil blive dyrtidsreguleret på sædvanlig vis. Hvad dækker dette »på sædvanlig vis« over? Vi får jo snart en lov, der sætter hele dyrtidsreguleringen ud af kraft, og hvad er så det sædvanlige? Vil det sige, at de grupper, der er nævnt her i bemærkningerne, får dyrtidsportioner? I givet fald hvor

mange? For man kan jo ikke tale om på sædvanlig vis, når man har sat hele dyrtidsreguleringen ud af kraft, som regeringen nu er i gang med at gøre.

Poul H. Møller (KrF):

Dette forslag skal supplere lovforslag nr. L 60 med hensyn til regulering af dagpengesatserne for de arbejdsledige. Der foreligger i forvejen en aftale om en såkaldt velstandsregulering pr. 1. januar 1980, hvorefter dagpenge reguleres på lige fod med løn. Også her tilgodeses de lavest lønnede, hvilket synes aldeles rimeligt.

Hvis imidlertid de tal, som jeg har hørt omtalt, er rigtige efter denne velstandsregulering og anden regulering, skulle det give en betaling på omkring 42 kr. pr. måned. Så kan man jo nok nære betænkeligheder, da dagpengene så ligger på linje med, ja, måske endda højere end den timeløn, en lavtlønnet får for at gå på arbejde. Det animerer jo ikke folk til at tage anvist arbejde, og det kan således blot forøge det såkaldte paradoksproblem, som flere talere har været inde på.

Men arbejdsministeren har jo også kalkuleret med dette, idet han i sine bemærkninger anfører, at beregningsgrundlaget ikke kan overstige den løn, som de ledige vil få ved at komme i arbejde. Her sætter man alligevel grænsen.

Vi hilser med tilfredshed, at såvel folkepension som tjenestemandspension, børnetilskud og uddannelsesstøtte fortsat dyrtidsreguleres, som det hedder, på sædvanlig måde. Jeg er enig med den forrige taler i, at det er noget dunkelt, hvad »sædvanlig måde« er på dette område.

Der er flere dunkle punkter i forslaget her, men jeg kan tilsige kristeligt folkepartis positive medvirken i udvalgsarbejdet.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet vil selvfølgelig se på den argumentation og den dokumentation, der måtte blive resultatet af udvalgsarbejdet vedrørende dette lovforslag. Men lad mig på forhånd tilkendegive, at lovforslagets snævre sammenhæng med hele overenskomstbeskæringen gør, at vi absolut ikke kan nære den store forhåndsvelvilje over for forslaget.

Jeg vil også godt fremdrage en vis tvivl, i denne relation ikke over for det mulige, men